

ind i Eendomsretten, som kan medføre uoverskuelige Følger. I Principet er Regulering og Magelæg hinanden uveedkommende, og da Regulering kan foregaa, enteri Magelæg opnaas eller ikke, staa de ikke i noget absolut Forhold til hinanden, saaledes at det ene staa og falder med det andet. I Hensyn dertil er Underændringsforslaget til § 19 stillet. — Flertallet anser en saadan Wægling, som Mindretallet henviser til, for at være af ringe praktisk Værdi, naar der ikke bagved ligger en Myndighed til i Nødsfald at afgjøre Striden ved Kjendelse. At udelukke Afgangen til slige Magelæg vil i mangfoldige Tilfælde være det Samme som at give Afkald paa en for alle hensigtsmæssig Regulering af Hensyn til en Enkelt Brangvillie. De af Mindretallet anførte Betenkeligheder overfor de Private have neppe stor Vægt, naar hele Spørgsmaalet indskrænkes, som af Flertallet foreslaaet, og hvad Expropriationsreglerne angaar, gives der jo fuld Erstatning, aldeles affet fra. at der her er Tale om et i Sælleskabet om Vandløbet grundet særligt Forhold, der paa dette som paa saa mange andre Punkter paalægger den Enkelte visse Indskrænkninger af Hensyn til Alles Interesse, uden at man heri er berettiget til at føge et almengyldigt paa andre uensartede Omraader anvendeligt Princip.

Til § 12.

Udvalgets Redaktion søger noget bestemtere at værgø Broeierens Interesse og navnlig at holde ham fri for Deltagelse i et Anlæg, som han kun tilsyneladende har Fordel af.

Til §§ 15 og 16.

Disse Paragrafer foreslaas under en særlig Overskrift henflyttede efter § 27.

Udvalget kan ikke indrømme de kommunale Bestyrelser Ret til i saa vigtige Forhold at disponere over Participanternes Interesser og mener derfor ubetinget at burde kræve Kjendelse for Anlægget. At der for Stenkister og Broer maa gjælde en mindre besværlig Omgang, antages derimod at følge af disses Bestaaen.

Der er i Forslagets § 15 ikke fastsat nogen Straffevirkning, som uhemlet Anlæg af de der omhandlede Værker skulde medføre. Virkningen bør formentlig være den samme som i § 16 (Vortagelse og eventuelt Straffeanvar). Paa lignende Maade er der i § 16 ingen Regel om Nødemaal for de der omhandlede Stemmeværker. Ved at sammenredigere de to Paragrafer har Udvalget søgt at raade Bod herpaa.

I Forbindelse med § 16 har Udvalget anset det for ønskeligt at opnaa en Straffebestemmelse mod den, der gjør Ufred paa Vandløbet; man har anset det for tvivlsomt, om Saadant vilde kunne rammes af nogen Paragraf i Straffeloven.

Til § 17.

Paragrafen har efter de uensartede Materier, der i samme omhandles, fundet delvis Plads paa forskellige andre Steder. En lignende Bemærkning gjælder om § 18.

Til § 18.

Ved Udstykingen bør Vedligeholdelsen selvfølgelig kun repareres paa de Parceller, der fremtidig ere interesserede i Vandløbet (jfr. den tilsvarende Regel i § 50).

Til § 19.

Udvalget har ment, at det kunde overlades til den kommunale Bestyrelse efter Omstændighederne at tillade Vedligeholdelsesarbejders Udførelse in natura, og at det selv ved lidet omfattende Reguleringsarbejder kunde være ønskeligt ved de mindre offentlige Vandløb at have nogen Frihed i denne Henseende.

Til § 20.

Udvalget formener, at Reguleringsarbejderne bør paahvile Eieren, ogsaa hvor de udføres in natura.

Til § 21.

At give et „ansvueligt Billede“ af Vandløbenes Tilstand vil sikkert volde Sogneraadet større Besvær og muligt stifte mindre Nytte end en Beretning om, hvad der er fket for at afhjælpe de foresundne Mangler.

Til § 22.

At opkræve Bidragene gennem Amtstuerne lader sig utvivlsomt ikke gjøre, hvor disse Bidrag paahvile Brugerne, hvilket er Tilfældet i et ikke ringe Omfang. Da det ikke vides, at den tilsvarende Regel i den ældre Ret, hvor der iøvrigt var taget særegne Forholdsregler for Brugernes Vedkommende (Lov 17de Januar 1859 § 3) har fundet nogen kjendelig Anvendelse i Praxis, vil der neppe være Stort tabt ved at lade Bestemmelsen udgaa.

Til §§ 23 og 24.

Saa vel om Forandringer i Regulativet som om Forandringer i Vandløbet (Regulering) vil Reglen væsentlig kunne udtømmes ved en Henviisning til de Forrifter, der ere givne for den 1ste Affattelse af Regulativet og for den af Kommunalbestyrelsen foranledigede Regulering. Kun i Henseende til Omkostningerne er der Grund til at gjøre Forskel paa Kommunalbestyrelsens og den af en privat Interessent foranledigede Regulering.

Til § 26.

Denne Paragraf er optagen i Udvalgets § 5.